

வாரமலை

தினமுரசு

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEE

காலனி 169

புவிகளின் புதிய 2 த்தி

2 ரீள் மீவளியே

வன்மீன் ஓய்பரீசன்

நகரப்
குறப்
பாய்
சுசல்

நக்மா + கார்த்தகை
படப்பிழப்பில் மொதுவு

பரப்பான புதான் தொடர்

கிளவாஸ் ஒரு கோழும் பயந்தாங் கொள்ளி. எல்லாவற்றையுமிட சுயநலக்காரர்.

இப்படியும் யாராவது அபான்மாகப் பெய்ச் சொல்வாராகா? என்று நான் நினைத்து நினைத்து திகைத்துப் போரிருக்கிறேன்.

என் வாழ்க்கையில் நான் முதன் முதலாக நேரித்த ஒரே ஒரு உண்மகன் கைவலைத்தன்.

அவன் மனிதனே அல்ல என்று தெரிந்தபோது எல்லா மனிதர்களுமே இப்படித்தான் இருப்பார்களோ என்று நினைத்தேன்.

கைவாஸ் அம்மா என்னை அழைத் துக் கொண்டு வந்து என் வீட்டில் விட்டுப் போனாள்.

நல்ல வேளை, அவன் எதையும் எங்கள் வீட்டில் சொல்லவில்லை. அந்த வகையில் கைவாஸ் அம்மாவுக்கு நான் நன்றி சொல்வேண்டும்.

வீட்டுக்கு திரும்பி வந்தபின்னர் அம்மா மன்னும் புத்திலாவளின் பேச்சை எடுத்தாள்.

திரும்பொய்யாவின்னர் நான் தொடர்ந்தும் வீட்டில் இருப்பது அவர்களுக்கு ஒரு கையாக இருந்தது.

8 - கிளவாஸ்

புலான்தேவிக்கு 11 வயதில் திருமணம் நடக்கிறது.

கைவாஸ் புத்திலாவுல் புலான் வெறுக்க, அவன் வீட்டுக்குத் தாழ்த்திற்கிறான்.

15 வயதில் புலான் தேவஷ்கு கைவாஸ் என்பவறுடன் கூடும்.

கைவாஸ் ஏற்கிணவே திருமணமாவை. புலானும் கைவாஸும் ஒன்றாக இருப்பதை கைவாஸின் மலைவி பாக்கிறான்.

புலான் தான் தன்னை கூப்பிட்டன். என்று பழி பேருகிறான் கைவாஸ். அங்குதும் விரட்டப்படுகிறான்.

புலான். கிளவாஸ்

அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. பயந்து போவேன் என்றுதான் நினைத்திருப்பான். அதனால் கொஞ்சம் தடுமாறிப் போனாள்.

"பாயேன் பேச்கொண்டிருக்கலாம்," என்னான்

"வழியைவிடு நான் போகவேண்டும்"

"வீட்டிட்டால் என்ன செய்வாய?" என்றான். என் கூழ்த்துக்கு கீழே கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஒன்று அவனை ஒரே உதயாக உதைத்துவிட்டு ஓடிவிடலாம் என்று தோன்றியது.

"மாங்காயா வைத்திருக்கிறாய! திருட்டு மாங்காயா? கள்ளி அதுதான் ஒளித்து வைத்திருக்கிறாய். நான் பார்க்க வேண்டும்" என்றான்.

எனக்கு முதலில் புரியவில்லை. புரிந்த போது கோபம் தலைக்கேற்றியது.

"போடா சமூஹ, போய் உன் வீட்டில் பாரா!" என்று கூத்துக்கொடுமீட்டான்.

கைவாஸின் முடிவு எனக்கு சந்தோசமாக இருந்தது. மெல்ல மெல்லக்கைவாசின் மரணம் பற்றிய செய்திகள் அடங்கிப்போய் விட்டன.

எனக்கும் பதினாறு வயதாகியிருந்தது.

அதனால் ஒன்று விழுந்தன். அவன் என்னைப் புரட்டிக் கீழே கள்ளிட்டு என்றிடு ஏற்றும் விழுந்தன்.

நானும் விழுந்தன். அவன் என்னைப் புரட்டிக் கீழே கள்ளிட்டு என்றிடு ஏற்றும் விழுந்தன்.

இதுவரை கைவாஸ் என்ற கைவாஸ் என்று விழுந்தன்.

இதுவரை கைவாஸ் என்று விழுந்தன்.

தேவ் கண்ணம்

நாம செயலாம்
ஏற்ற நம்பிக்கைச் சொட்டு
ஏற்பிழோர்ஸ்களில்
இன்டிரிக்கிரது.

குறிசுடி 'யைல்' மலர்ந்த
ஆகாயத் நாமரையே...!
உட் நீல விழிகளில்
ஏனிந்த நிர்த்தவைகள்?.

காலம் மறிவிளப் பாட்டுப்போவ...
உட் விழிமலரின்,
கிடை கீழ்களில்
உட் சிரு கண்ண் விலாசம்?.

என் விரு கீடுகளில்-
போவ முகவையில்.
உட் நீதையென் கமக்கப்படுகின்றது.

காலம் பொலி வாதநூலாம்!..
நீள்களில் விளைமாது...
கீழ்மிழும் அதன் பாதை முழுவதும்
நாம் நடந்துநாயே ஆக வேண்டு-
கால் கடுக்க!

கிந்த தேசத்தோடு ஜயித்த
சோகம் போவ...
நம் ஜீவனோடு ஜயித்தது வெறுமை!

தெற்றுவ தாவுட்டும்
குறிசுடி மலரே...!
தெற்றுகி முட்டுளித்தாயே

நம் வாழ்க்கைச் சேவை

நெய்யப்பட்டிருக்கிறது!.

கொழுது பழித்து
சிவந்து போவ...

உட் விரு நுதிகளும்...
உட் விழிகளும்...
உட் சிரு கண்ண் விலாசம்?.

உட் சிரு கிடைக்காது-
போவ முகவையில்.

உட் நீதையென் கமக்கப்படுகின்றது.

த ம ா ம ல த ச ல க ம ா

அந்தச் சூரியன்
களை விழுக்கப்போனாலும்
ஒரு வாளர்களும்
ஒரு கணம்
நடு நடங்கிப் போயின!

பிரிவைச்
சம்க முடியாத-என்
இப்பாரியின்
வீலம் கேட்டு.
விடி கூடு
அதிர்த்து போனது;
அநு வரைந்த
தீஸ்புக்காக
வெட்கப்பட்டு
தலை குறிந்து கொண்டது!

நட்சுத்து அழுபதிலும்
நாக்கத்தை தொலைத்து விட்டேன்.
என் கிடைய வாழ்வில்
கத்தங்குடன்
நவந்து வந்த வசந்தம்,
சோகங்களின் வின்கால்
பதுங்கி)
வாய் முடிச் கொண்டது!

தலை குறிந்து கொண்டது!

உடை மறங்க நினைந்து
ஏன்களுளே

மாபைநும் போராட்டங்கள்
நிகழ்த்தப்பட்ட போஞ்சு,
கீர்த்தக் கண்ணாச்
செற்றில் நாள்
ஒவ்வொரு முறையும்
தந்தளித்து மீண்டேன!

வாய் முடிவும் பாராவாம்!

உயிரில் எழுப்பட்டுள்ள
உட் நினைங்கடன்
மறங்க வேங்குமானால்
சத்தியமாக நாள்
வெந்தோய்க வேண்டும்!

வாய் முடியாவும்
விக்கித்து நிர்த்து
உந்துக் கந்துகிறேன்:
உயிராயாலைச்
சீர்த்து சீர்தாக
சத்திருக்கத் தெய்து
ஏவ்வை உறிசுக்கிட
நப்பிக் கொண்டிருக்கும்
துரோகி நீ"

ஒவ்வொன்று பத்தில் எம்.ஜி.ஆர். கந்தாவையிடுவது
எம்.ஜி.ஆர்.

குரீய விழுக்கால்

குரியன் விழுந்துவிட்டாம்!

அந்தி பாதை நோக்கி

மனிதர்கள் தீடுகிறார்கள்!

நின்றார்கள் தீடுகிறார்கள்!

நின்றார்கள் தீடுகிறார்கள்!

பாதைத்துவே கைவித்த நிலை!

மேற்கு எல்லைக்கு இடியவர்கள்

நிறுமிலி தீடுகிறார்கள்:

கருவிடப் பேர் கூட்டு

உருக்குலவந்த மனிதங்களை

ஷீலர் பொறுத்து போகிறார்கள்:

சிறிப் பறந்த சடலங்களை

மூச்சுப்பட்டிருக்கிறது!

நீ காந்திநு!..

ஈருகும் விலங்கிடப்பாமலிருந்தால்

உட் வாழ்க்கையேறு!

கலக்க வந்திருக்கிறது!..

கின்தனைப்பித்தன்.

விழிக்கும் மதுவாய்ப் படமிடித்து-வாக்

வெளியில் ஈங்காட்டாய்ப்

மாபைநுக் கட்டங்க வியாயா-ஆழ

மாதும் மல்விக புக்கவத்தாய்!

நந்து விருவால் முங்கைறந்து-என்

மல்வக்கத் தொடர்த்து-நாய்கு

நந்துக்கும்பட்ட போதுமான்!

நந்துக்கும் மொழிகள் சிவ்வான்றும்-என்

உடை தழுவிக் கொல்லும்!

நந்துக்கும்பட்ட குத்தாய்-கிந்தக்

குவயத்தை ஏழு வெல்லும்!

நந்துக்கும்பட்ட அக்கைப்பொய்க்கொ?

பிரிந்து துணித்து அக்கைப்பொய்க்கொ?

மேற்கு எல்லைக்கு இடியவர்கள்

நிறுமிலி தீடுகிறார்கள்:

கருவிடப் பேர் கூட்டு

உருக்குலவந்த மனிதங்களை

ஷீலர் பொறுத்து போகிறார்கள்:

சிறிப் பறந்த சடலங்களை

மூச்சுப்பட்டத்துவர்களை!

மேற்கு எல்லைக்கு இடியவர்கள்

நிறுமிலி தீடுகிறார்கள்:

கருவிடப் பேர் கூட்டு

உருக்குலவந்த மனிதங்களை

ஷீலர் பொறுத்து போகிறார்கள்:

சிறிப் பறந்த சடலங்களை

மூச்சுப்பட்டத்துவர்களை!

மேற்கு எல்லைக்கு இடியவர்கள்

நிறுமிலி தீடுகிறார்கள்:

கருவிடப் பேர் கூட்டு

உருக்குலவந்த மனிதங்களை

ஷீலர் பொறுத்து போகிறார்கள்:

சிறிப் பறந்த சடலங்களை

மூச்சுப்பட்டத்துவர்களை!

மேற்கு எல்லைக்கு இடியவர்கள்

நிறுமிலி தீடுகிறார்கள்:

கருவிடப் பேர் கூட்டு

உருக்குலவந்த மனிதங்களை

ஷீலர் பொறுத்து போகிறார்கள்:

சிறிப் பறந்த சடலங்களை

மூச்சுப்பட்டத்துவர்களை!

இன்போக்கை

அதின்துவகையும்
கண்ணீரையும்
கட்டுப் படுத்த முகைந்து
தோற்றுப் போன்னா!

வாய்வு சமக்கும்
கண்ணீரின் ஈரு
உட் மன் சாட்சிக்கு
மாபைநும் பாராகவாம்!

உயிரில் எழுப்பட்டுள்ள
உட் நினைங்கடன்
மறங்க வேங்குமானால்
சத்தியமாக வந்து

உட் மாபை வெந்து வேண்டும்!

<p

"நினைவிருக்கிறதா நின் கடமை?"
நெறி நின்று கேட்டென் பல்லை மன்னன்.
கேட்பத்தென் ஒரு சித்திரப்பாவை!

"நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கிறது மன்னா?"
கொஞ்சம் இதழ் நிற்கு பதில் உதிர்ந்தது!
"காது குளிர் ஒரு நரம் எடுத்துச் சொல்!"

"பாண்டிய மன்னின் நெஞ்சத்தில்
நாட்புயாடி இடமிடிப்பது-மன்னர்
அவன் மஞ்சத்தில் தபமுறியது!"

"மஞ்சத்தில் இந்த மாணிக்க உடல்
ஏன் உருளவேண்டும்!"

"பாண்டியனின் மகுடம் உருளவேண்டுமானால்
அவன் கண்ணத்தில் உரசிக்கொண்டே
அங்கே கண்ணகூடா சாததவேண்டும்"
மன்னன் முகம் மலர்ந்தது.

"கட்டான் பெண்ணே!
இட்ட பணியை முடித்துக் காட்டு"

"தட்ட முடியாத பணிபாண்டியன்
தப்பிடிட்கூடாத பினி-மன்னா!
வெற்றி எனக்கு எட்டும் கனி!"

"தேவில் தோய்ந்த வார்த்தகால்
சொலியில் பாய்கிறது தேளாங்குர்

"நினைப்பது நடக்கும் மன்னா!"

"நடந்தால் நெஞ்செல்லாம் இலிக்கும் பெண்ணே."

"தரையில் உருளும் பாண்டிய மகுடம்.
கடந்து வருவேன் என்ன தகுவிகள்?"

"நீ வழி, நெஞ்சாரச் சாய

மஞ்சமாக என் நெஞ்சம் தகுவேன்!

சித்திரப்பாவை சிட்டாகப் பற்றாள்.
பாண்டிய சபையில் பாவையின் நடனம்.
சொக்கிப் போயினர் சபையிலுள்ளோர்.
கொக்கி போட்டாள் கோல விழிகளால்!

"முக்கனி வேண்டுமா?

முல்லைப்பூகாக மாறவா-என்
மன்னவா-மன்னவா!

மலர்ச் சென்டு இவ்விடம்

மதன வண்டு அவ்விடம்
இரண்டும் சேர்வதெப்போது ஓரிடம்?"

கண்டவர் மயங்க, கலிகள் குலுங்க
நிற்வன மேனியாள் நடனமாடினாள்.

வியந்து நிற்த விழிகள் முடலில்லை.

மறந்து நிற்த வாயகள் முடலில்லை.

பிறந்ததே இதற்குத்தானோ என்று - மெய்

இறந்தவர் போவ சலையாகினா யாவுரும்!

"என்னிரண்டு வயது, கனிமிரண்டும் இனிது!

கண்ணிரண்டும் போதுமா, கைரண்டு காலுமோ?

பொன்னிருக்கும் பொருளி ஸிருக்கும் உண்டம்,

பூரிக்கும் புதுச் சலையிருக்கும் வா என்னிடம்

மயங்கிக் கிடந்து சபை.

மன்னனாக இல்லாமல் போனாமே

என்று என்னாதவர் எவருமில்லை!

மன்னன் மட்டும் மனம் மாறவில்லை.

மந்திபோல் அவன் மனம் தாவில்லை!

**து
ரு
பு
ஷ்
பு**

திருதான் மெய்!

"நானுண்ண செரலாம்
நாவலியில் மயக்காலம்
நாமினி இருவராகவர்ம்
நா இனி உண்ணெந் தா!
யா இனி உண்குத்தான்!"

"நடனம் முடிந்தது. மன்னன் நகைத்தான்.
புனிமியிடவு துள்ளியாட்டுய்!"

அன்னித்தரட்டுமா-அவ்வள்
பள்ளியறையில் அளந்து தரட்டுமா?"

"தரிசாய் கிடக்கும் நிலம் நான் மன்னா;
பரிசாய் நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளலாம்!"

"மன்னனுக்கே பரிசா?
மட்டற்ற மலிழ்ச்சி எனக்கு?"

"பாண்டிய மன்னன்
என்னால் மயிழ்ந்தது எனக்குப் பெருமை!
நெஞ்சம் முழவுதும் நிறைவாக இனிமை
தஞ்சம் நந்தா நான் உம அடிமை!"

"அடிமையாக வந்தாயா?
அடிமையாகக் கந்தாயா?"

"ஆங்கும் மன்னர் நீர்-ஆட்டுவித்தால்
ஆடும் பொம்மை நான்.
வாடும் கொடி இது-உம்மை
நாடி வந்திருக்கிறது!"

"மூரானே! மரமா நான்?"

"பெருமானே! பொறுத்தருக்கள்
உழைக்காயும் உரைத்துது?"

"பெருமானே" கனி இருக்க காய எதற்கு?
உழைக்காயும் காய வேண்டாம்"

விலா நோக நகைத்தான் வெந்தன்.

* சிங்கி கிண்ணைப் போட்டிகளில் இதுவரை
உம்மைக் கூட்டுக்கூட்டுக் காலக்கெள்.

வியாமின் பந்து வீச்சில் பலியான
முதல் வீரி இங்கிலாந்து அனியின் முன்
நாள் கப்பலும், இயன் பொதுப்பின் சகூலமான
மைக் கட்டுங் என்பது குறிப்பிடத் தக்கு.

"தந்தையைப் போவலே தலை சிறந்த
வீராக வியாம் பிரகாசிப்பார்," என்று
மைக் கட்டுங் வாழ்த்தினார்.

இல்லாம் பந்து வீச்சில் பலியான
இந்திரபோது சுற்றும் மனம் தன்றால் ஆடி,
அடிமேல் ஆடி அடித்து வெற்றிக் கூட்டுப்பை
பற்றுத்தகொடுத் தரவிந்து டி. சிங்கவின்
ஆட்டம்.

* டியர் சிந்தியா! தந்தோதை நேரமாற்றும்
யாருக்கு இலாபம்?

ஜெ. அந்து அல்ல, தெல்தோட்டை.
சப்பாத்துக்கு அளவாக கால்களை
வெட்டுவதால் யாருக்குத்தான் இலாபம்?

* பொய் சொன்னாலும் பொறுத்துக் கொல்கள்
வேண்டும் என்கிறார்களே. எப்படி?
எம். சொபுப், திருமல்.

* துப்பம் வரும்போது சிரிக் குழியுமா?
ஏ. சின்தை விலாபு விருது கொடுப்பதோம்?

செந்தில்லேவும், மட்க்கள்பு.
பல்கலைக் கழகம் தாலை விருதுக்கு வரும்போது
முதல் கூட்டுத் துப்பம் தன்னால் இருப்பது.

அங்கெந்து என்று பார்த்து ராஜாவுக்கு
ராணியோடு ஒரு தகராய். முட் அவுட்டாகி
பெரும்தான் கொடுத்து வருகிறது.

சிருவிலை இந்துவைத்து நிற்கும் தாலை
நிற்கும் தாலை விருது கொடுத்து வருகிறது.

* இந்துவைத்து நிற்கும் தாலை
நிற்கும் தாலை விருது கொடுத்து வருகிறது.

செந்தில்லேவும், மட்க்கள்பு.
பல்கலைக் கழகம் தாலை விருதுக்கு வரும்போது
முதல் கூட்டுத் துப்பம் தன்னால் இருப்பது.

அங்கெந்து என்று பார்த்து ராஜாவுக்கு
ராணியோடு ஒரு தகராய். முட் அவுட்டாகி
பெரும்தான் கொடுத்து வருகிறது.

சிருவிலை இந்துவைத்து நிற்கும் தாலை
நிற்கும் தாலை விருது கொடுத்து வருகிறது.

* ஜெயல்விது சக்கவாவை தெருக்கிவிட்டது
விருத்து சிரிக்கியாக இல்லை.

இல்லை. ஆனால் பார்ட்டாம். ஜெயல்விது
நந்தான் நிற்குத் தொல்கூடு விருத்து சிரிக்கியாக
நிற்கும் தாலை விருது கொடுத்து வருகிறது.

சிருவிலை இந்துவைத்து நிற்கும் தாலை
நிற்கும் தாலை விருது கொடுத்து வருகிறது.

சிருவிலை இந்துவைத்து நிற்கும் தாலை
நிற்கும் தாலை விருது கொடுத்து வருகிறது.

நினைத்து பலித் நினைப்பில்
மனமது இனித் கவைப்பில்
கட்டுமி புகுந்தாள் கட்டில்வறைக்குள்!
கண்ணத்தே தோன்றினாள் பட்டத்து
ராணி!

மஞ்சத்தில் மன்னன் எங்கே?

கொருசவந்த இடத்தில் குருக்கே ராணியா?

தெஞ்சத்தில் வினா. நெற்றியில் கருக்கம்.

"யாரைக் கேட்டாள்?"

"பாராஞ்சும் மன்னனை?"

துடுக்காய் உரைத்தாள்.

"பாராஞ்சும் மன்னனை?"

பாளியியறையில் ஆளுந்தாயா?

"வரசென்னது மன்னனை-எனில்
வந்தப்பட்டு பயன் இல்லை"

மன்னனும் அங்கே தோன்றினான்.

மான் மிரண்டு பார்த்தது.

"உறை இன்று, வாள் கிரண்டு
முறையல்லவே பள்ளியறைக்கு?"

